

تاثیرات رنگ در معماری و طراحی شهری با بررسی رویکرد توسعه پایدار

اجتماعی

سمیرا مرادی*

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه، ایران
Ssamiraa62@yahoo.com

چکیده

انسان به عنوان مرکز توجه در توسعه پایدار نیازهای روانشناسی و فیزیولوژیکی دارد که هدف تمام علوم و پژوهش های به دست آمده تا کنون، تامین این نیازهاست. اولویت و تقدم هر یک از نیازهای انسان با توجه به شرایط و موقعیت هر فرد متفاوت می باشد اما این موضوع باعث کاهش اهمیت هیچ یک از آنها نمی شود. یکی از عالی ترین نیازهای انسان نیاز به زیبایی شناسی است که در رأس هرم سلسله نیازهای انسانی مازلو قرار گرفته اما در هیچ کدام از حیطه های مباحث اصلی توسعه پایدار (اقتصاد، اجتماع و محیط زیست) نمود قابل توجهی ندارد و این در حالی است که هر یک از رویکرد های مبحث زیبایی شناسی تاثیرات عمیقی بر جسم و روان هر فرد می گذارد که با توجه به اهمیت سلامت جسمی و روحی انسان به عنوان مرکز توجه توسعه پایدار نیازمند مطالعه علمی و شناخت اصولی و کاربردی آن در جهت تامین هر چه بهتر نیازهای انسان می باشد. در این مقاله سعی شده با روش مطالعه کتابخانه ای و رویکرد کیفی تفسیری به اهمیت رنگ به عنوان یکی از عوامل پنهان بر توسعه پایدار اجتماعی و تاثیر کاربرد علمی آن در طراحی شهری پرداخته شود.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، نیاز انسان، زیبایی شناسی، رنگ، معماری، طراحی

۱- مقدمه

شرایط جامع پایداری زمانی فراهم می شود که مجموعه ای از پایداری اجتماعی با هدف عدالت اجتماعی، پایداری اقتصادی با هدف بقای اقتصادی و پایداری زیست محیطی با هدف تعادل اکولوژیک به وجود آید. توسعه پایدار یکی از جامع ترین مفاهیم در همه زمان هاست. این مفهوم عنصر اصلی راهکار قرن ۲۱ است. سند چهل فصلی که به سال ۱۹۹۲ در نشست سران جهان در ریو قرار گرفت.

با بروز ضایعات زیست محیطی و کاهش سطح عمومی زندگی مردم به ویژه در جوامع شهری طی یکی دو دهه گذشته رهیافت توسعه پایدار به عنوان موضوع روز دهه آخر قرن بیستم از سوی سازمان ملل مطرح شد و به عنوان دستور کار قرن بیست و یکم در سطوح بین المللی، منطقه ای و محلی تعیین گردید

توسعه پایدار به معنی ارائه راه حل هایی در مقابل الگوهای فانی کالبدی، اجتماعی و اقتصادی توسعه می باشد که بتواند از بروز مسائلی چون نابودی منابع طبیعی، تخریب سامانه های زیستی، آلودگی جهانی، تغییر اقلیم، افزایش بی رویه جمعیت، بی عدالتی و پایین آمدن کیفیت زندگی انسان ها در حال و آینده جلوگیری کند بنابراین توسعه پایدار در یک محیط یا کشور با در نظر گرفتن توان اکولوژیک، نیروی انسانی و منابع مالی متعلق به آن محیط تحقق می یابد اما کمسیون جهانی محیط زیست و توسعه، توسعه پایدار را الگویی از توسعه می دانند که نیازهای بشری را بدون از بین بردن توانایی نسل های آینده تعریف می کند.